

Теорије комуницирања

Статус предмета: обавезни

Број ЕСПБ: 6

Услов: -

Циљ предмета

Продубљено овладавање целином теорија о комуницирању и из њих изведених модела комуницирања; разумевање друштвених и научних услова у којима су настајале теорије о комуницирању; препознавање међузависности различитих филозофско-научних оквира и сазнајних постулата у теоријама о комуницирању; разликовање доминантних парадгми и праваца у корпусу теорија о комуницирању; уочавање њихових епистемолошких импликација у проучавању комуницирања као свепржимајућег феномена социјалног живота; способност вредновања научно-методолошког значаја нјаважнијих теорија у савременим истраживањима комуникационе праксе човека.

Исход предмета

СТИЦАЊЕ ПРОШИРЕНИХ ТЕОРИЈСКИХ ЗНАЊА О КОМУНИЦИРАЊУ, као претпоставке даљег стручног и научног усавршавања и оспособљености дипломираних студената за самостални истраживачки рад у науци и пракси.

Садржај предмета

Теоријска настава:

- друштвени услови и филозофско-научни оквири настанка различитих теорија о комуницирању (функционализам, неомарксизам, структурализам; социјална психологија, социологија, комуникологија);
- математичка теорија комуницирања;
- НО теорија и теорије које су је критички преиспитивале и негирале;
- теорија симболичке интеракције и њени теоријски деривати;
- теорије и модели комуницирања који припадају доминантној парадигми у истраживању комуницирања у САД;
- теорија о комуницирању као парасоцијалној интеракцији;
- критичка теорија друштва о комуницирању;
- теорија комуникативног деловања vs. функционално-системској теорији;
- културолошке теорије о комуницирању;
- постмодерне теорије о комуницирању

Практична настава:

- припрема усмених експозеа и писање есеја о делима која су референтна за одређену/одређене теорију/теорије комуницирања.

Литература

Богданић, Александар (1996). *Комуникологија, водећа парадигма*. Београд : Чигоја.

Врег, Франце (1990). *Демократско комуницирање*. Сарајево: НУБ БиХ.

Gurevitch, Michael; Bennett, Tony; Curran, James and Woollacott, Janet eds. (1982). *Culture, society and the media*. London and New York : Routledge

Mc Quail, Denis (1994). *Mass Communication Theory*. London : SAGE.

Moore, Shaun (2005). *Media/theory: Thinking About Media and Communication*. London, New York: Routledge.

Scannell, Paddy (2007). *Media and Communication*. London : SAGE.

Curran, James (2002). *Media and Power*. London : Routledge

Одговарајући текстови у референтним часописима за научну област.

Критичка анализа медијског дискурса

Статус предмета: обавезни

Број ЕСПБ: 6

Услов: -

Циљ предмета:

Савладавање теоријског оквира и метода и техника критичке анализе особености медијског дискурса и уочавање типичних стратегија штампаних, електронских и нових медија.

Исход предмета:

Деконструкција начина креирања медијског дискурса штампаних, електронских и нових медија.

Садржај предмета:

Теоријска настава:

1. Метод и технике квантитативне и квалитативне анализе садржаја. 2. Комплементарност квантитативне и квалитативне методологије медијских и комуникацијских истраживања. 3. Критичка анализа политичког дискурса у медијима, фокус на предизборне кампање. 4. Медији, моћ и политичка култура. 5. Дискурс медијских догађаја, фокус на спектаклу и риалити шоу. 6. Уоквиравање и анализа оквира. 7. Медијски говор и конверзациона анализа. 8. Критичка анализа дискурса електронских медија: од текста до говора. 9. Компаративна анализа дискурса интервјуа и ТВ дебате. 10. Третман мањина и маргиналних група у локалној телевизији, критичка анализа. 11. Дискурс партиципације аудиторијума у емисијама радијског и телевизијског отвореног програма. 12. Критичка дискурс анализа интернета као интерактивног медија. 13. Вести на нету: модели селекције у контексту сензационализма, стереотипа и предрасуда.

Практична настава:

Израда модела за квантитативно-квалитативну анализу медијског дискурса: општег кодекса; појединачних кодекса (штампа, радио, тв, интернет); појединачних тематских садржаја; појединачних медија; појединачних медијских садржаја. Квалитативна анализа медија. Квалитативна анализа медијских садржаја. Анализа медијских стратегија.

Литература

Bell Allan and Peter Garrett (1999). *Approaches to Media Discourse*. Oxford-Malden:Blackwell.

Валић Недељковић, Д. (1998). *Радијски интервју* Београд: Задужбина Андрејевић.п

Валић Недељковић, Д. (2008). Слика Косова у дневним листовима у Србији. Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду. Нови Сад : Књига XXXIII-1 : 281-299

Валић Недељковић, Д. (2008). Анализа садржаја политичке тв рекламе у предизборној кампањи 2008. у Србији. МІОКО 002-003/ ур Мирко Себић. стр. 49-63. Нови Сад : Форин и ФТН Универзитет у Новом Саду.

Валић Недељковић, Д; Пралица, Д. (2012). *Кога су медији изабрали, а шта су партије нудиле*. Нови Сад: Новосадска новинарска школа.

Danet, B, and Herring, S. C., Eds. (2007). The Multilingual Internet: Language, Culture, and Communication Online. New York: Oxford University Press. 464 pp.

Devereux Eoin, ed (2007). *Media Studies*. Los Angeles, London, New delhi, Singapore:Sage Publications.

Fairclough, Norman(1995). *Media discourse*. London: Routledge.

Dijk, Teun A. van (2008). *Discourse and Power*. Houndmills; New York: Palgrave Macmillan.

Пралица, Д. (2006). Религијски и идеолошки дискурс у посланицама СПЦ. *Религија и толеранција* 5 (41-52).

Пуповац, М. (1990). Језик и дјеловање. Загреб: Радна заједница Републичке конференције ССОХ.

Fetzer, Anita and Gerda Eva Lauerbach, ed. (2007). *Political Descourse in the Media*.

Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Hoskings, A. (2004). *Televising War: From Vietnam to Iraq*. London: Continuum,

Hutchby Ian (2006). *Media Talk/Conversation Analysis and the Study of Broadcasting*. London: Open University Press.

Chilton, Paul (2004). *Analysing political discourse*. London: Routledge.

Европска унија

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов:

Циљ предмета

Упознавање студената са идејом европског заједништва, етапама у настанку Европске уније, институцијама и правом Европске уније, цивилном и војном структуром НАТО-а.

Исход предмета

Овладавање идејом европског заједништва и познавање постојеће институционалне структуре ЕУ, битних карактеристика европског права, Шенгенског уговора и Устава Европске уније.

Садржај предмета

Теоријска настава: Идеја и настанак Европске уније: порекло идеје. Савремене развојне фазе.

Правна и политичка природа ЕУ: правно-политичка становишта, европски идентитет, нормативне и институционалне карактеристике, културолошке одлике. Интеграциони профил ЕУ.

Нивои интеграције. Циљеви интеграције. Интеграција и тржишне слободе. Ослонци интеграције. Ширење интеграције.

Институције ЕУ: Европски парламент, Европски савет, Европска комисија, Суд правде, Финансијски суд. Органи ЕУ: Европска централна банка, Економски и социјални комитет, Регионални комитети, Европска инвестициона банка, Омбудсман. Европско право: систем права, извори права.

НАТО: настанак и поводи стварања; фазе у развоју, међународни односи и деловање.

Практична настава: Дискусије на одабрану тему.

Литература:

Основна литература:

Аткинсон, Р. (1997). *Зачарани европски круг*. Нови Сад: Светови.

Балтер, Л. (1999). *Историја Европе од 1945-1992*. Београд : Clіo.

Зарка, Ж. К. (2004). *Основи институција Европске уније*. Београд: Г17 Институт.

Степанов, Р. – Љ. Деспотовић (2002). *Европска унија. Настанак, институције, право, НАТО*. Нови Сад: Stylos

Фавре, Ј. М. (2004). *Основи Европске уније и комунитарног права*. Београд : Г17 Институт.

Шира литература:

Европа од А до Ш (прир. В. Вајденфелд, В. Веселс) (2003). Београд: Фондација Конрад Аденауер.

Die Organe und Institutionen der Europäischen Union (1995). Luxemburg: Abteilung "Veröffentlichungen".

Legislative, Exekutive, Rechtsprechung. Europäische Gemeinschaft (1990). Bonn: Ferd. Dümmlers Verlag.

Münch, R. (1993). *Das Projekt Europa. Zwischen Nationalstaat, regionaler Autonomie und Weltgesellschaft*, Frankfurt-TÜB.

Pfetsch, F. R. (1997). *Die Europäische Union: Geschichte, Institutionen, Prozesse*. München: Wilhelm Fink Verlag.

Сиђански, Д. (1996). *Федералистичка будућност Европе*. Београд: Просвета.

Суту, Г. Х. (2001). *Неизвестан савез. Историја Европске заједнице*. Београд: Clіo.

Фуше, М. (2000). *Европска република*. Београд: Стубови културе.

Хартли, Т. Ц. (1998). *Основи права Европске заједнице*. Београд: КОЛПИ – Институт за уставну и правну политрику, Београдски центар за људска права.

Историја пропаганде

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов:

Циљ предмета:

Упознавање студената са основним теоријским појмовима, елементима и карактеристикама пропаганде. Циљ је да се студентима пружи теоријски оквир са примерима једне од најозбиљнијих претњи квалитетној уређивачкој политици у медијима која је по свим истраживањима преовлађујући концепт уређивања медија данас у свету.

Исход предмета:

СТИЦАЊЕ теоријских и практичних знања о пропаганди, њеном значају, улози, методама и историјској генези, као предуслову за даље стручно и научно усавршавање. СЕНЗИБИЛИЗАЦИЈА студената за препознавање експлицитних и имплицитних облика пропаганде у свим врстама медија.

Садржај предмета:

Теоријска настава:

Теоријско-методолошки оквир: појам и основни принципи пропаганде; главни теоријски правци; врсте пропаганде и основне пропагандне методе и технике.

Проблемско-историјска генеза: праћење историјског развоја пропаганде од античких времена до савременог доба, уз апострофирање међузависности пропаганде и државних институција, религије, ратова, идеологије, традиције, економије, уметности, спорта, револуција, и њихове транспозиције у медијима, односно комплексних и парадигматичних политичких, културних, социјалних и економских појава, процеса и структура у медијском контексту.

Практична настава: радионице о одабраним темама – читање и критичко промишљање одабраних извора и литературе.

Литература:

Бјелица, М. (2003) Српски ратови речима : 1844-2000 : фрагменти из историје политичке пропаганде. Београд, Хелсиншки одбор за људска права у Србији: Радничка штампа.

Исаковић, З. (1991) Увод у пропаганду, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства

Тадић, Д. (2005) Пропаганда, Београд: Уу Спецтрум.

Тадић, М. (2002) *Основи међународне пропаганде*, Београд: Бина.

International Encyclopedia of Propaganda, Chicago, 2001.

Propaganda and Communication in World History. The Symbolic Instrument in Early Times, 2. vol (1979-1980). Honolulu: University of Hawaii

Славујевић, З. (1997) Старовековна пропаганда. Од Вавилонске куле до Панем ет цирценсес, Београд: Радничка штампа: Институт друштвених наука

Cull, Nicholas. J. Culbert, D, Welch, D. (2003) *Propaganda and mass persuasion: a historical encyclopedia: 1500 to present*, Santa Barbara: ABC-CLIO.

Шушњић, Ђ. (2004) Рибари људских душа. Идеја манипулације и манипулација идејама, Београд: Чигоја штампа.

Техника научног рада

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: -

Циљ предмета

Циљ овог предмета је да се студенти упознају са техником истраживања и писања стручних (мастер) и научних (докторских) радова.

Исход предмета

Оспособљеност за самостално прикупљање грађе, трагање за документацијом и писање стручних и научних радова.

Садржај предмета

Теоријска настава.

Избор и формулисање теме научног рада. Рад у библиотекама и архивима. Националне библиотеке и важнији архиви. Библиографије: азбучна/абecedна, хронолошка, ауторска, предметна, дескриптивна, елементарна, селективна, критичка, персонална, примарна, секундарна, реферативна, препоручена. Библиотечки каталози. Базе података. Општи и посебни приручници. Извори: рукописна и штампана грађа. Избор и коришћење литературе и грађе. Састављање библиографије за одређен рад. **Рукопис научног дела.** Организација и распоред прикупљене грађе. План и концепт рада, коначан текст. Документарна подлога рукописа: цитати, фусноте, регистри и друге врсте прилога. Техничка обрада рукописа. Транскрипција и траслитерација текста. **Презентација и/или одбрана рада** (магистарске и докторске тезе).

Практична настава. Формулисање теме научноистраживачког рада. Образложење теме и план рада. Састављање хронолошке и абecedне (азбучне) библиографије. Вежбе у Библиотеци Матице српске. Рад у виртуелној библиотеци. Анализа и ексцерпција грађе из примарне и секундарне литературе.

Литература

Еко, Умберто (2000). Како се пише дипломски рад. Београд: Народна књига – АЛФА.

Клеут, Марија (2008). Научно дело од истраживања до штампе: техника научноистраживачког рада. Нови Сад: Академска књига.

Михајлов, А. И. , Гиљаревскиј, Р. С. (1984). Увод у информатику / документацију. Загреб: Реферални центар Свеучилишта (избор).

Шамић, Мидхат (1968). Како настаје научно дјело. Сарајево: Завод за издавање уџбеника (избор).

Савремени медијски системи

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: -

Циљ предмета

Разумевање међузависности социјалних, информационо-комуникационих и актуелних медијских система, с акцентом на Европску унију, Сједињене Америчке Државе, Русију и Кину; овладавање појмовно-категоријалним апаратом који се односи на типове, структуру и процесе у савременим медијским системима; препознавање суштинских карактеристика различитих типова савремених медијских система, зависно од социјалних система у којима функционишу као један од најзначајнијих услова њихове интеграције.

Исход предмета

СТИЦАЊЕ ПРОШИРЕНИХ ТЕОРИЈСКИХ ЗНАЊА О САВРЕМЕНИМ МЕДИЈСКИМ СИСТЕМИМА, КАО ПРЕТПОСТАВКЕ ДАЉЕГ СТРУЧНОГ И НАУЧНОГ УСАВРШАВАЊА И ОСПОСОБЉЕНОСТИ МАСТЕР СТУДЕНАТА ЗА САМОСТАЛНИ ИСТРАЖИВАЧКИ РАД У НАУЦИ И ПРАКСИ.

Садржај предмета

Теоријска настава

1. Медијски систем у општој теорији система; 2. Социјални систем, информационо-комуникациони систем и медијски систем; 3. Структура медијског система; 4. Типови медијских система и њихове опште карактеристике; 5. Етатистички медијски системи: Кина и Русија; 6. Тржишни медијски системи: САД и Европска унија, са специфичним националним медијским системима: Велика Британија, Немачка, Италија, Словенија; 7. Медијски систем Србије; 8. Медијски системи земаља у транзицији: проблеми приватизације и дерегулације; 9. Медијски системи – маса и моћ.

Практична настава

Вежбе

1. Преглед основних медијских закона; 2. Агенси у медијском систему: држава, независна регулаторна тела и удружења новинара – вежбање на конкретним примерима; 3. Медијско тржиште: радио, телевизија, штампа и интернет – вежбање на конкретним примерима; 4. Улога оглашивача и невладиног сектора у савременом медијском систему – вежбање на примерима; 5. Глобализација и дигитализација – актуелни примери и проблематика.

Литература

Бригс, Адам; Кобли, Пол (2005). *Увод у студије медија*. Београд: Клио. (изабрани текстови).

Вељановски, Раде (2009). *Медијски систем Србије*. Београд: Факултет политичких наука и Чигоја штампа (изабрана поглавља).

De Beer, Arnold S; Merrill, John C. (2009). *Global Journalism: Topical Issues and Media Systems* (5th Edition). Old Tapan - New Jersey: Allyn & Bacon. (изабрана поглавља)

Прајс, Стјуарт (2011). *Изучавање медија*. Београд: Клио. (изабрана поглавља)

Пралица, Дејан (2012). Дигитализација електронских медија у Србији и публика. *Радиодифузија у Србији – садашњост и будућност – зборник са научног скупа*. Београд: Факултет политичких наука и Чигоја штампа. стр. 89-102

Радојковић, Мирољуб; Милетић, Мирко (2006). *Комуницирање, медији и друштво*. Нови Сад: Стилос. (изабрани текстови).

Радојковић, Мирољуб; Стојковић, Бранимир (2009). *Информационо-комуникациони системи – друго издање*. Београд: Клио.

Рук, Ричард (2011). *Европски медији у дигиталном добу*. Београд: Клио. (изабрана поглавља).

Hallin, Daniel C; Mancini, Paolo (2004). *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*

(Communicatio, Society and Politics). Cambridge: Cambridge University Press. (изабрана поглавља).

Тјуроу, Џозеф (2012). *Медији данас – увод у масовне комуникације*. Београд: Клио (изабрана поглавља).

Херман, С. Едвард; Мекчесни, В. Роберт (2004). *Глобални медији*. Београд: Клио. (одабрана поглавља).

Нови визуелни медији

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: -

Циљ предмета

1. Упознавање са новим визуелним медијима, са обликовањем и транспонувањем визуелног израза; развијање критичку свест о утицају визуелног на појединца; упознавање са појавним облицима савремене ликовно-медијске сцене и њиховим протагонистима. 2. Проширавање знања о интернету као медију; овладавање техникама писања за интернетску презентацију информације.

Исход предмета

1. Оспособљеност за критичко размишљање у односу на појавне облике визуелног у новим медијима, за истраживања, обликовања и утврђивања проблема визуелног у различитим електронским медијима. 2. Стечена проширена знања о интернету како новом медију; овладаност техникама писања за интернетску презентацију информације.

Садржај предмета

Теоријска настава

I. Стари електронски медији. Филм и ТВ. Видео арт. Поливалентност у визуелном обликовању. Уметност као маргинална појава. Облици наивног дизајна. Outsider арт. Развојни пут од идеје до реализације. Психолошко деловање идеје-вируса. Начин медијског експонирања једне идеје. Провокативност и шок као модел промоције. Корпорација /појединац. Виртуелно а реално као факција и фикција. Одсуство идеје, презентација и пост-продукција.

II. Интернет као нови доминантни медиј. Фузија традиционалних медија. Децентрализована структура интернета у служби слободе медија. Web друге генерације: могућности и предности. Интерактивност интернета као медија: од активног читаоца до активног новинара.

Практична настава

Подела радних задатака у оквиру групе. Мотив и идеја, стварање тематског оквира за пројекат. Бележење визуелног. Припремање текста за интернет, хипертекст, новинска фотографија, графика, аудио и видео садржаји на интернету. Завршни испит подразумева презентацију визуелног и писаног материјала који представља јединствену целину, као и публикавање истог на интернету.

Литература

Алексић, З. (2007). Информације и комуникација: интернет, е-маил. Београд : Компјутер библиотека.

Greene, Rachel (2004). *Internet art*. London : Thames&Hudson.

Danet, B. (2001). *Cyberplay : Communicating online*. Oxford: Berg.

Paul, Christiane (2003). *Digital Art*. London : Thames&Hudson.

Ристић, Михаило (1986). Видеосфер : видео, друштво, уметност. Београд : Радионица СИЦ.

Rush, Michael (2001). *New Media in late 20th- Century Art*. London : Thames&Hudson.

Taschen, Angelika (2007). *Fantasy Worlds*. Hong Kong, London : Taschen.

Tribe, Mark , Iana, Reena (2007). *New media art*. Köln, London : Tashen.

Seib, Philip (2006). *Beyond the front lines : how the news media cover a world shaped by war*. New York: Palgrave Macmillan

Herring, S. C. (2004). *Online communication: Through the lens of discourse*. (In: M. Consalvo, N. Baym, J. Hunsinger, K. B. Jensen, J. Logie, M. Murero, and L. R. Shade (Eds.), *Internet Research Annual*, Vol. 1). New York: Peter Lang.

Херман, С. Е., Мекчесни, Р. В. (2004). Глобални медији : нови мисионари корпоративног

капитализама. Београд : Цлио.

Cotton, Bob (1997). *Understanding hypermedia 2.000: multimedia origins, internet futures*. London: Phaidon.

Шуваковић, Мишко (1999). Појмовник модерне и постмодерне ликовне уметности и теорије после 1950. Београд : САНУ.

Witmer, D. F., Katzman, S. Lee (1997). On-line smiles: does gender make a difference in the use of graphic accents? *Journal of Computer-Mediated Communication* 2 (4). University of Oklahoma.

Ward, M. (2002). *Journalism online*. Oxford : Focal press.

Електронско издаваштво

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: -

Циљ предмета

Усвајање знања о облицима електронског издаваштва и његовим импликацијама на издаваштво, медије и савремене библиотеке.

Исход предмета

Студент стиче знања о формама електронског издаваштва, о предностима и недостацима електронског издаваштва, о основним техникама за припрему, обликовање, похрањивање и проналажење електронских публикација.

Садржај предмета

Теоријска настава

Форме електронског издаваштва – електронске књиге и часописи. Снага и могућности електронског издаваштва. Обликовање (форматирање) електронских публикација. Писање за електронске публикације према писању за традиционалне публикације. Електронско издаваштво и мултимедијални документи. Објављивање на вебу. Издаваштво и издавачи електронских публикација. Маркетинг и дистрибуција електронских публикација. Информациони системи, базе података и проналажење електронских публикација. Права на дигиталне публикације и питања интелектуалне својине. Електронске публикације и слободан приступ информацијама. Импликације електронског издаваштва на издавање, учење, рад и улогу библиотека;

Практична настава

Технолошки аспекти електронског издаваштва – веза са базама података и савременим веб технологијама (XML, скрипт језици, PHP, кофигурисање сесија (cookies), моделирање логичке структуре документа (DOM – document object model)

Литература

Brown, David J, Bulderstone, Richard (2008). *The Impact of Electronic Publishing: The Future for Librarians and Publishers*, K.G. Saur. Berlin, New York: Walter de Gruyter.

Гордић Петковић, Владислава (2007). *Виртуелна књижевност 2: књижевност, технологија, идеологија*. Зрењанин: Градска народна библиотека Жарко Зрењанин.

Гордић Петковић, Владислава (2012), *Нова хипертекстуалност у књижевности: читање, вредновање, образовање, Култура*, број 135, Београд, стр. 102-114.

Гордић Петковић, Владислава (2012). Неке претпоставке за увођење интернета у наставу књижевности: ресурси и дискурси. У: *Виртуелна интеракција и колаборација у настави енглеског језика и књижевности*, Биљана Радић Бојанић (прир.), Филозофски факултет, Нови Сад, 85-97.

Gregory Vicki L (2000). *Selecting and Managing Electronic Resources*. New York-London: Neal-Schuman Publishers, Inc.

Curtis Donnelly, Scheschy, Virginia M. (2004). *E-Journals: A How-To-Do-It Manual for Building, Managing, and Supporting Electronic Journal Collections* (How-to-Do-It Manuals for Librarians).

Curtis Richard, Quick, William Thomas (2002). *How to Get Your E-Book Published: An Insider's Guide to the World of Electronic Publishing*. Cincinnati: Writer's Digest Books.

Медијски јавни сервиси

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов:

Циљ предмета

СТИЦАЊЕ основних знања о јавном сервису; стицање практичних знања и медијских вештина за креирање информативног, образовног и забавног програма према моделу који захтева електронски медиј типа јавни сервис.

Исход предмета

СТЕЧЕНА основна знања о јавном сервису, способност за форматирање и програмирање програмских садржаја јавног сервиса.

Садржај предмета

Теоријска настава:

- дефинисање јавног РТВ сервиса;
- јавни сервис у односу на комерцијалне и медије цивилног сектора;
- настанак и развој јавног сервиса;
- јавни РТВ сервис на крају двадесетог века (подршке и оспоравања);
- јавни сервиси у Србији (Радио-телевизија Србије и Радио-телевизија Војводине) према Закону о радиодифузији;
- јавни сервиси у свету (Велика Британија, Француска, Немачка, Канада, Јапан);
- јавни сервиси суседних земаља (Босна и Херцеговина, Хрватска, Македонија, Словенија, Црна Гора);
- будућност јавног сервиса као модела јавног комуницирања дуалног система;
- циљне групе, функције и програмски садржаји јавног сервиса као одговор на комуникативне потребе грађана.

Практична настава

Анализа програма различитих јавних сервиса; форматирање и програмирање електронских медија по моделу јавног сервиса.

Литература

Barnerjee, I. – K. Seneviratne (ed.) (2005). *Public Service Broadcasting: A best practices sourcebook*. AMIC. UNESCO.

Вељановски, Р. (2005). *Јавни РТВ сервис у служби грађана*. Београд : Clіo.

Вељановски, Р. (2012). Измене Закона о радиодифузији – прилагођавање европском регулаторном оквиру. *Радиодифузија у Србији – садашњост и будућност - зборник*. Београд: Факултет политичких наука и Чигоја штампа. 127-138.

Кин, Џ. (1995). *Медији и демократија*. Београд : Филип Вишњић.

Лоример, Р. (1998). *Масовно комуницирање (упоредни приступ)*. Београд : Clіo.

Студијски истраживачки рад

Статус предмета: обавезни

Број ЕСПБ: 10

Услов:

Циљ предмета

- способност за активну примену знања и вештина неопходних за утврђивање предмета истраживања, планирање истраживања, припремање радне библиографије, прикупљање и анализирање историјских извора и литературе, израду нацрта структуре рада и саопштавање резултата истраживања.

Исход предмета

- оспособљеност студента за планирање и реализацију истраживања и писање мастер рада.

Садржај предмета

- Дефинисање теме, односно предмета истраживања и у складу с тим избор одговарајућих метода и техника истраживања, утврђивање теоријског оквира истраживања.
- Састављање радне библиографије и израда плана истраживања.
- Прикупљање и анализирање релевантне грађе и литературе.
- Дефинисање структуре рада (увод, главе, поглавља, закључак, библиографија итд.).
- Критичко промишљање ексецерпираних грађа и релевантне литературе.
- Писање прве верзије мастер рада.

Литература

Доступне релевантне референце.

Релевантне интернет адресе.

редмет: Мастер рад

Број ЕСПБ: 20

Услов: Услов за одбрану мастер рада су положени сви испити са мастер академских студија

Циљеви завршног рада:

Циљ мастер рада је да студент демонстрира познавање и разумевање предмета изучавања, да се упозна са методологијом научноистраживачког рада и оспособи за даље научноистраживачко усавршавање и учешће у научно истраживачким пројектима.

Очекивани исходи:

По успешно урађеном и одбрањеном мастер раду студент је:

- усвојио теоријска и практична знања потребна за обраду предмета истраживања;
- познаје методологију научноистраживачког рада;
- оспособљен је за даљи научноистраживачки рад и даље научно усавршавање.

Општи садржаји:

У процесу израде мастер рада студент:

- (1) бира једну од понуђених тема или у консултацији са ментором осмишљава тему,
- (2) прави нацрт теоријског или емпиријског истраживања,
- (3) спроводи истраживање и
- (4) пише завршни рад у форми која садржи следећа поглавља: увод, методолошки поступак, теоријски део, резултати истраживања, закључак, преглед литературе.

Пошто изради мастер рад, студент приступа одбрани рада пред трочланом комисијом.

Методe извођења:

Индивидуални и самостални истраживачки рад студента (упознавање са релевантном литературом, спровођење теоријског или емпиријског истраживања, писање мастер рада) уз менторство наставника, посебно при конципирању теме и методологије истраживања и при одабиру релевантне литературе.

Оцена (максимални број поена 100)

При оцењивању завршног рада вреднују се следећи елементи:

МАСТЕР РАД	70 поена
– знање и разумевање, – оствареност методолошких захтева истраживачког рада , – кохерентност , – коришћење релевантне литературе, – техничка опремљености рада .	
ОДБРАНА МАСТЕР РАДА	30 поена

Филозофија културе

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Нема

Циљ предмета

С обзиром на чињеницу да предмет „Филозофија културе“ има фундаметално значење за студиј проблематике културе уопште, јер отвара могућност разумевања смисла човековог постојања из разумевања његове духовне делатности, односно, из његове културе и уметности, то је и циљ предмета да се студенти упознају са најзначајнијим филозофским промишљањима односа човека, културе и уметности.

Исход предмета

Проблемско апсолвирање једног од проблемских комплекса филозофије културе из интерпретацијског кључа модерних мисаоних парадигми.

Садржај предмета

Теоријска настава

Разумевање филозофског питања културе је оно које студенте треба да уведе у посебни свет филозофског поимања културе и уметности, објасни им специфично цивилизацијско, западноевропско значење појма историје, његово линеарно и циклично поимање, те отвори простор разумевања питања о томе шта уопште значи – историјско схватање културе и уметности. Програм предмета „Филозофија културе“ предвиђа и проблематизацију кључних појмова културе и уметности као што су: игра, музика, смисао трагедије у амбиваленцији појмова аполонског и дионисијског, однос религије и културе, језика и културе, естетике и филозофија уметности, те критика модерне грађанске државе и културе.

Практична настава: Вежбе

Анализа изворних текстова.

Литература

1. Хуизинга, Ј., *Ното ludens*, Матица хрватска, Загреб 1970.
2. Шилер, Ф., *О лепом*, ВООК & MARSO, Београд 2007.
3. Ниче, Ф., *Рођење трагедије*, Култура, Београд 1960.
4. Вебер, М., *Протестантска етика и дух капитализма*, Mediterran publ., Нови Сад 2011.
5. Маркузе, Х., *Човјек једне димензије*, В. Маслеша, Сарајево 1968.
6. Хоркхајмер, М., Адорно, Т., *Дијалектика просвјетитељства*, Свјетлост, Сарајево 1989.

Методологија научноистраживачког рада

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов:

Циљ предмета: Циљ курса је да укаже на теоријско-методолошке специфичности истраживања различитих социјалних појава, релевантих за медије, на потребу систематског интердисциплинарног приступа самом проблему.

Исход предмета: У току дипломских академских студија студенти треба да продубе и прошире своја знања из методологије социјалних истраживања и примере их захтевима научноистраживачког рада. Упознавање са различитим социјалним појавама, нпр. типовима присилних миграција, као и миграција уопште, допринеће квалитетнијем обављању новинарског посла.

Садржај предмета:

Теоријска настава: курс чине следеће наставне јединице: основни принципи и методе научноистраживачког рада; критерији за избор узорка; планирање истраживања; квантитативне и квалитативне методе; посматрање; социометрија; научни разговор; експеримент у природним условима; биографски метод; визуелна социологија; статистички метод; демографски приступ. Примена научноистраживачких метода на присилне миграције као социјалну појаву.

Практична настава: на часовима практичне наставе студенти ће, у сарадњи са наставником, урадити самосталан истраживачки рад чије ће резултате презентовати у облику семинарског рада.

Литература

Becker H. (1988). Visual Sociology: Expanding Sociological Vision, *The American Sociologist*, p.54-70

Bernard, Russel (2012). *Social Research Method, Qualitative and Quantitative Approaches*, Sage Publications, Los Angeles (изабрана поглавља)

Богдановић М. (1981). Квантитативни приступ у социологији, Службени лист СФРЈ, Београд, стр.13-44;123-128

Богдановић М. (1993). Методолошке студије, Институт за политичке студије, Београд, стр. 121-178

Бранковић, Србобран (2009). *Методи искуственог истраживања друштвених појава*, Мегатренд, Београд (изабрана поглавља)

Брезник Д. (1972). Демографски методи и модели, Институт друштвених наука, Београд, стр. 104-117

Вуксановић Г. (1997). На путу до куће, Одсек за социологију - Филозофски факултет, Нови Сад, стр.1-44

Ђили А. (1974), Како се истражује, Школска књига, Загреб, стр. 167-182

Гуд В. и Хет П. (1966). Методи социјалног истраживања, Вук Караџић, Београд, стр. 174-218; 279-295

Hollway W. and Jefferson T. (1997). Eliciting Narrative Through the In-Depth Interview, in: *Qualitative Inquiry* 3 (1), p. 53-70.

Милић В. (1996). Социолошки метод, Завод за издавање уџбеника, Београд, стр. 431-529; 679-711

Мозер Ц. А. (1962). Методи анкетирања у истраживању друштвених појава. Култура, Београд, стр. 75-212
Шушњић Ђ. (1973). Критика социолошке методе, Градина, Ниш, стр. 307-319

Препоручују се и следеће књиге:

Mitchell M. and Jolley J., (1992), *Research Design Explained*, Thomson-Wadsworth,

Strauss A., Corbin J. (1998), *Basics of Qualitative Research*, SAGE, Thousand Oaks-London-New Delhi,
Camp R., Vielhaber M., Simonetti (2001), *Strategic Interviewing*, Jossey-Bass, San Francisco

Визуелна перцепција

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Перцепција, Увод у статистику, Методологија научних истраживања

Циљ предмета

а) Упознавање студената:

- са основама савременог интердисциплинарног истраживачког програма који се бави перцепцијом и креће од описа стимулације у терминима оптике и геометрије, преко описа чулно-нервног апарата, зона кортекса који учествују у перцепцији, до психофизичких експеримената и моделирања података;

- са применом савремених истраживања из области визуелне перцепције у различитим видовима професионалног ангажовања, као што су маркетинг, визуелне уметности, психодијагностика, психопатологија итд.

б) Оспособљавање студената:

- за самостална рад у области визуелне перцепције која комбинују знања различитих дисциплина;

- за употребу стечених знања у дијагностици одређених психопатолошких феномена везаних за перцепцију;

- за употребу стечених знања у помоћи на успостављању нормалног функционисања визуелног система код деце и одраслих са различитим оштећењима ових функција.

Исход предмета

Од студента се очекује да на крају курса буде способан да:

- репродукује знања о основама савременог интердисциплинарног истраживачког програма који се бави перцепцијом;

- према сопственим интересовањима и потребама спроводи базична и/или примењена квантитативна истраживања визуелне перцепције у области боја, кретања, илузија итд.

Садржај предмета

Теоријска настава

I Увод у визуелну перцепцију: Физички стимулус у перцепцији. Специфичност информације садржане у светлости. Физичка и геометријска оптика. Спектрална анализа. II Претпоставке за истраживања визуелне перцепције: Систематизација визуелних путева од ретине до виших можданих зона (преглед налаза од Хјубела и Визела до Зекија). Еволуција визуелних система у живом свету. III Опажање светлина и боја. Ахроматска и хроматска перцепција, константност светлине, илузије, адаптација, предложени модели од Хелмхолза до Аделсона. IV Опажање облика. Контуре и контрасти, препознавање сложаја, разликовање фигуре и позадине, принципи груписања, симулације на машинама, модели од Гешталт психологије до Бидермана. V Опажање дубине и 3Д простора. Знакови за дубину, монокуларни и бинокуларни аспект, илузије, симулација са неуралним мрежама, модели од Мара до Кондеринка и Гросберга. VI Опажање кретања. Кинетички ефекат дубине, биолошко кретање, накнадни ефекат, опажена каузалност, модели од Вертхајмера до Накајаме

Практична настава (вежбе, ДОН, студијски истраживачки рад)

Спровођење истраживања и опсежног прегледа литературе као основе за израду семинарског рада. Активности обухватају прикупљање и обраду података и тумачење налаза у оквиру конкретног теоријског модела. Усмена и писмена презентација резултата истраживања

Литература

- Snowden, R., Thompson, P., Troscienko, T. (2006). Basic Vision. Oxford University Press, UK
- Palmer S. E. (1999) Vision Science: Photons to Phenomenology. Bradford Books, MIT Press Cambridge, MA.
- Bruce, V., Green, P.R., Georgeson, M.A. (1997). Visual perception. Psychology Press Ltd. East Sussex, UK.
- Marr, D. (1980) Vision. W.H. Freeman and Company. New York.
- Zeki, S. (1993). A vision of the Brain. Blackwell Scientific Publication, Oxford, UK.

Академске вештине

Статус предмета: обавезни

Број ЕСПБ: 6

Услов:

Циљ предмета

а) Упознавање студента са:

- доступним изворима научних информација из области психологије и начинима њиховог ефикасног претраживања
- принципима писменог и усменог научног изражавања у информатичком добу
- поступцима писања, организације и вођења истраживачких пројеката
- начином рада истраживачког тима и моделима комуникације у оквиру групе истраживача

б) Оспособљавање студента за:

- самостално проналажење, евалуацију, анализу и синтезу релевантних научних информација
- употребу научног језика и примену академских стандарда у различитим видовима стручне и научне комуникације
- припрему усменог саопштења, писање научног чланка и предлога истраживачког пројекта
- ефикасно комуницирање и размену информација у оквиру истраживачког тима

Исход предмета

Од студента се очекује да на крају курса буде способан да:

- компетентно користи различите изворе научних информација у циљу сталног образовања и професионалног усавшавања
- развије креативан критички став према доступним изворима информација, успешно препознаје релевантне налазе и теоријске приступе, ефикасно издваја атрактивне истраживачке проблеме
- самостално примењује софтвер за припрему и презентовање резултата сопственог истраживања у различитим формама (научни чланак, усмено саопштење, постер)
- доприноси креативности и ефикасности истраживачког тима, подстиче размену и развој идеја у оквиру тимског рада

Садржај предмета

Теоријска настава

1. Извори научних информација у дигиталном добу (библиографске базе и институционални репозиторијуми); 2. Критички приступ научним информацијама (критеријуми релевантности научног рада); 3. Организација сопствене тематске библиографије (стандарди навођења референци, софтвер за управљање библиографским подацима); 4. Језик и стил научног изражавања (АПА стандарди, тезауруси психолошких термина); 5. Презентовање научних информација (елементи усменог саопштења, софтвер за нелинеарно презентовање); 5. Истраживачки пројекти и тимски рад (организација радног окружења, планирање и надгледање пројеката)

Практична настава (вежбе, ДОН, студијски истраживачки рад)

1. Практични раду у рачунарској учионици; 2. Претраживање библиографских база и других извора научних информација (PsycARTICLES, APA Thesaurus); 3. Самостална припрема библиографије усклађене са стандардима (Zotero); 4. Упознавање са софтвером з аизраду нелинеарних презентација и припрема усменог саопштења (Prezi); 5. Основне карактеристике софтвера за управљање пројектима и тимски рад у мрежи (Google Docs, Zoho Projects).

Литература

American Psychological Association. (2009). *Publication manual of the American Psychological Association (6th ed.)*. Washington, DC: APA.

Paulus, P. (2000). Groups, teams, and creativity: The creative potential of idea-generating groups. *Applied Psychology: An International Review*, 49(2), 237-263.

Phelps, R., Fisher, K. & Ellis, A. (2007). *Organizing and managing your research: A practical guide for postgraduates*. London: Sage.

Sternberg, R. J. & Sternberg, K. (2010). *The Psychologist's Companion: A Guide to Writing Scientific Papers for Students and Researcher*. Cambridge: Cambridge University Press.